

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI (EU) 2017/164,

annettu 31 päivänä tammikuuta 2017,

työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen neljännen luettelon laatimisesta neuvoston direktiivin 98/24/EY nojalla ja komission direktiivien 91/322/ETY, 2000/39/EY ja 2009/161/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7 päivänä huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY (⁽¹⁾), jäljempänä 'direktiivi 98/24/EY', ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 98/24/EY säädetään, että komissio ehdottaa unionin tavoitteiksi työntekijöiden suojaamiseksi kemiallisista tekijöistä aiheutuvilta riskeiltä unionin tasolla määriteltäviä työperäisen altistumisen viiteraja-arvoja.
- (2) Direktiivin 98/24/EY 3 artiklan 2 kohdassa annetaan komissiolle valtuudet vahvistaa tai tarkistaa työperäisen altistumisen viiteraja-arvoja, ottaen huomioon käytettävissä olevat mittaustekniikat, noudattaen neuvoston direktiivin 89/391/ETY (⁽²⁾) 17 artiklassa säädettyä menettelyä.
- (3) Komissiota avustaa tässä tehtävässä kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevä tiedekomitea (SCOEL), joka perustettiin komission päätöksellä 2014/113/EU (⁽³⁾).
- (4) Direktiivin 98/24/EY mukaan 'työperäistä altistumista koskevalla raja-arvolla' tarkoitetaan, jollei toisin täsmennetä, ilmassa työntekijän hengitysalueella olevan kemiallisen tekijän aikapainotetun keskimääräisen pitoisuuden rajaa suhteessa määritettyyn vertailu aikaan.
- (5) Työperäisen altistumisen viiteraja-arvot ovat terveystieteellisiin perustuihin työperäisen altistumisen raja-arvoihin, jotka SCOEL määrittää tuoreimpien saatavilla olevien tieteellisten tietojen perusteella ja jotka komissio hyväksyy ottaen huomioon käytettävissä olevat mittaustekniikat. Ne ovat altistumisen kynnystasoja, joiden alittuessa kemiallisista tekijöistä ei yleensä odoteta aiheutuvan haitallisia vaikutuksia työuran aikana tapahtuvan lyhytkestoisen tai päivittäisen altistumisen seurauksena. Ne ovat unionin tavoitteita, ja niiden tarkoituksena on auttaa työnantajia määrittelemään ja arvioimaan riskit ja toteuttamaan ehkäisy- ja suojelutoimenpiteitä direktiivin 98/24/EY mukaisesti.
- (6) SCOELin suositusten mukaisesti työperäisen altistumisen viiteraja-arvot vahvistetaan suhteessa kahdeksan tunnin vertailuajan aikapainotettuun keskiarvoon (pitkäaikaisen altistumisen raja-arvot) ja tiettyjen kemiallisten tekijöiden osalta suhteessa lyhyempiin vertailu aikoihin, yleensä viidentoista minuutin aikapainotettuun keskiarvoon (lyhytaikaisen altistuksen raja-arvot), jotta voidaan ottaa huomioon lyhytaikaisesta altistumisesta johtuvat vaikutukset.
- (7) Niiden kemiallisten tekijöiden osalta, joille on unionin tasolla vahvistettu työperäisen altistumisen viiteraja-arvo, jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallinen työperäisen altistumisen raja-arvo. Jäsenvaltioiden on tällöin otettava huomioon unionin raja-arvo ja määriteltävä kansallisen raja-arvon luonne kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

(⁽¹⁾) EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.

(⁽²⁾) Neuvoston direktiivi, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1989, toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä (EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1).

(⁽³⁾) Komission päätös 2014/113/EU, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2014, kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevän tiedekomitean perustamisesta ja päätöksen 95/320/EY kumoamisesta (EUVL L 62, 4.3.2014, s. 18).

- (8) Työperäisen altistumisen viiteraja-arvot ovat tärkeä osa yleisiä työsuojelujärjestelyjä, joilla työntekijöitä suojellaan vaarallisille kemikaaleille altistumisesta johtuvilta terveysriskeiltä.
- (9) Direktiivin 98/24/EY 3 artiklan mukaisesti SCOEL on arvioinut tämän direktiivin liitteessä olevissa 31 kohdassa lueteltujen kemiallisten tekijöiden terveysvaikutusten ja työperäisen altistumisen tason välistä suhdetta, ja suositellut työperäisen altistumisen viiteraja-arvon määrittämistä kaikille kyseisille kemiallisille tekijöille hengitysteitse tapahtuvan altistumisen osalta suhteessa kahdeksan tunnin vertailuajan aikapainotettuun keskiarvoon. Sen vuoksi on aiheellista määrittää pitkäaikaisen altistumisen raja-arvot kaikille kyseisille, tämän direktiivin liitteessä luetelluille tekijöille.
- (10) Joidenkin kyseisten kemiallisten tekijöiden osalta SCOEL suositteli myös tällaisten raja-arvojen määrittämistä suhteessa lyhyempiin vertailuaikoihin ja/tai ihomerkintöjen antamista.
- (11) Neljä kyseisistä kemiallisista tekijöistä – typpimonoksidi, kalsiumdihydroksidi, litiumhydridi ja etikkahappo – sisältyy nykyisin komission direktiivin 91/322/ETY⁽¹⁾ liitteessä olevaan luetteloon.
- (12) Yksi kyseisistä kemiallisista tekijöistä, 1,4-diklooribentseeni, sisältyy nykyisin komission direktiivin 2000/39/EY⁽²⁾ liitteessä olevaan luetteloon.
- (13) Yksi niistä, bisfenoli A, sisältyy nykyisin komission direktiivin 2009/161/EY⁽³⁾ liitteessä olevaan luetteloon.
- (14) Näiden tekijöiden osalta SCOEL on suosittanut uusien työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen määrittelemistä. Näin ollen on aiheellista sisällyttää kyseisiä kuutta kemiallista tekijää koskevat tarkistetut raja-arvot tämän direktiivin liitteeseen ja poistaa kyseisiä kemiallisia tekijöitä koskevat kohdat direktiivien 91/322/ETY, 2000/39/EY ja 2009/161/EU liitteistä.
- (15) Tämän direktiivin liitteessä luetelluista 31 kemiallisesta tekijästä yhdelle, akryylihapolle, SCOEL suositteli lyhytaikaisen altistuksen raja-arvoa suhteessa yhden minuutin vertailuaikaan. Näin ollen on aiheellista määrittää lyhytaikaisen altistumisen raja-arvo kyseiselle kemialliselle tekijälle tämän direktiivin liitteessä.
- (16) Tiettyjen aineiden osalta on tarpeen ottaa huomioon ihon kautta imeytymisen mahdollisuus parhaimman mahdollisen suojelutason takaamiseksi. Tämän direktiivin liitteessä luetelluista 31 kemiallisesta tekijästä SCOEL määritteli sellaisiksi, joita voi imeytyä ihon läpi huomattavia määriä, seuraavat: glyserolitrinitraatti, hiilitetrakloridi, syaanivety, metyleenikloridi, nitroetaani, 1,4-diklooribentseeni, metyyliformiaatti, tetrakloorieteeni, natriumsyanidi ja kaliumsyanidi. Näin ollen on asianmukaista vahvistaa tämän direktiivin liitteessä työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen lisäksi merkinnät, jotka osoittavat, että kyseisiä kemiallisia tekijöitä voi imeytyä ihon läpi huomattavia määriä.
- (17) Työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa-antava komitea⁽⁴⁾, jota kuultiin direktiivin 98/24/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti, myönsi olevan epävarmaa, ovatko ehdotetut työperäisen altistumisen viiteraja-arvot teknisesti toteutettavissa, kun on kyse typpimonoksidista ja typpidioksidista maanalaisessa kaivostoiminnassa ja tunneloinnissa sekä hiilimonoksidista maanalaisessa kaivostoiminnassa. Lisäksi komitea tunnusti, että tällä hetkellä on ongelmia sellaisten mittausmenetelmien saatavuudessa, joilla voitaisiin osoittaa maanalaista kaivostoimintaa ja tunnelointiympäristöjä koskevan typpidioksidin raja-arvon noudattaminen. Sen vuoksi on aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus hyödyntää siirtymäkautta typpimonoksidille, typpidioksidille ja hiilimonoksidille tämän direktiivin liitteessä vahvistettujen raja-arvojen täytäntöönpanossa maanalaisen kaivostoiminnan ja tunneloinnin osalta ja komissiolle tilaisuus tarkastella edellä mainittuja kysymyksiä ennen siirtymäkauden loppua. Siirtymäkauden aikana jäsenvaltiot voivat soveltaa edelleen nykyisiä raja-arvoja tämän direktiivin liitteessä vahvistettujen raja-arvojen sijasta.

⁽¹⁾ Komission direktiivi 91/322/ETY, annettu 29 päivänä toukokuuta 1991, viiteraja-arvojen määrittämisestä panemalla työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät altistumiseen kemiallisille, fysikaalisille ja biologisille tekijöille työssä 27 päivänä marraskuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/1107/ETY täytäntöön (EYVL L 177, 5.7.1991, s. 22).

⁽²⁾ Komission direktiivi 2000/39/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, ensimmäisen työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen luettelon laatimisesta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY täytäntöönpanemiseksi (EYVL L 142, 16.6.2000, s. 47).

⁽³⁾ Komission direktiivi 2009/161/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2009, kolmannen työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen luettelon laatimisesta neuvoston direktiivin 98/24/EY panemiseksi täytäntöön ja komission direktiivin 2000/39/EY muuttamisesta (EUVL L 338, 19.12.2009, s. 87).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2003/C-218/01, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa-antavan komitean perustamisesta (EUVL C 218, 13.9.2003, s. 1).

- (18) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.
- (19) Tämän direktiivin osalta komissio pitää perusteltuna tällaisten asiakirjojen toimittamista sellaisen taulukon muodossa, josta käy ilmi kansallisten toimenpiteiden ja tämän direktiivin välinen vastaavuus, kun otetaan huomioon, että joitakin tekijöitä koskevat kansalliset työperäisen altistumisen raja-arvot ovat jo olemassa kansallisessa lainsäädännössä ja että kansallisen tason oikeudellisia välineitä työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen vahvistamiseksi on hyvin monenlaisia ja ne ovat luonteeltaan teknisiä.
- (20) Työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa-antava komitea antoi lausuntonsa 27 päivänä marraskuuta 2014 ja 21 päivänä toukokuuta 2015.
- (21) Tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet ovat neuvoston direktiivin 89/391/ETY 17 artiklalla perustetun teknistä edistystä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Vahvistetaan työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen neljäs unionin luettelo liitteessä luetelluille kemiallisille tekijöille.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset työperäisen altistumisen raja-arvot liitteessä luetelluille kemiallisille tekijöille ottaen huomioon unionin raja-arvot.

3 artikla

Poistetaan direktiivin 91/322/ETY liitteestä viittaukset etikkahappoon, kalsiumdihydroksidiin, litiumhydridiin ja typpimonoksidiin 21 päivästä elokuuta 2018, jollei 6 artiklan 2 kohdan a alakohdasta muuta johdu.

4 artikla

Poistetaan direktiivin 2000/39/EY liitteestä viittaus 1,4-diklooribentseeniin 21 päivästä elokuuta 2018.

5 artikla

Poistetaan direktiivin 2009/161/EY liitteestä viittaus bisfenoli A:han 21 päivästä elokuuta 2018.

6 artikla

1. Maanalaisessa kaivostoiminnassa ja tunneloinnissa jäsenvaltiot voivat hyödyntää typpimonoksidia, typpidioksidia ja hiilimonoksidia koskevien raja-arvojen osalta siirtymäkautta, joka päättyy viimeistään 21 päivänä elokuuta 2023.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana jäsenvaltiot voivat liitteessä säädettyjen raja-arvojen sijasta soveltaa edelleen seuraavia raja-arvoja:

- a) typpimonoksidi: nykyiset raja-arvot, jotka on vahvistettu direktiivin 91/322/ETY liitteen mukaisesti;
- b) typpidioksidi ja hiilimonoksidi: 1 päivänä helmikuuta 2017 voimassa olevat kansalliset raja-arvot.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 21 päivänä elokuuta 2018.

Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle sekä liitettävä ilmoitukseensa yksi tai useampi selittävä asiakirja sellaisten taulukoiden muodossa, joista käy ilmi kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuus.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

8 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 31 päivänä tammikuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

EY-nro ⁽¹⁾	CAS-nro ⁽²⁾	KEMIALLISEN TEKIJÄN NIMI	RAJA-ARVOT				Merkintä ⁽³⁾
			8 tuntia ⁽⁴⁾		Lyhytaikainen ⁽⁵⁾		
			mg/m³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	mg/m³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	
—	—	Mangaani ja epäorgaaniset mangaaniyhdisteet (mangaanina ilmaistuna)	0,2 ⁽⁸⁾ 0,05 ⁽⁹⁾	—	—	—	—
200-240-8	55-63-0	Glyserolitrinitraatti	0,095	0,01	0,19	0,02	Iho
200-262-8	56-23-5	Hiilitetrakloridi; tetrakloori-metaani	6,4	1	32	5	Iho
200-521-5	61-82-5	Amitroli	0,2	—	—	—	—
200-580-7	64-19-7	Etikkahappo	25	10	50	20	—
200-821-6	74-90-8	Syaanivety (syamidina ilmaistuna)	1	0,9	5	4,5	Iho
200-838-9	75-09-2	Metyleenikloridi; dikloorime-taani	353	100	706	200	Iho
200-864-0	75-35-4	Vinylideenikloridi; 1,1-dik-loorietyyleeni	8	2	20	5	—
201-083-8	78-10-4	Tetraetyyliortosilikaatti	44	5	—	—	—
201-177-9	79-10-7	Akryylihapo; prop-2-eeni-happo	29	10	59 ⁽¹⁰⁾	20 ⁽¹⁰⁾	—
201-188-9	79-24-3	Nitroetaani	62	20	312	100	Iho
201-245-8	80-05-7	Bisfenoli A; 4,4'-isopropyli-deenidifenoli	2 ⁽⁸⁾	—	—	—	—
202-981-2	101-84-8	Difenyylieetteri	7	1	14	2	—
203-234-3	104-76-7	2-etyyli-1-heksanoli	5,4	1	—	—	—
203-400-5	106-46-7	1,4-Diklooribentseeni; p-dik-looribentseeni	12	2	60	10	Iho
203-453-4	107-02-8	Akroleiini; akryyialdehydi; prop-2-enaali	0,05	0,02	0,12	0,05	—
203-481-7	107-31-3	Metyyliformiaatti	125	50	250	100	Iho

EY-nro ⁽¹⁾	CAS-nro ⁽²⁾	KEMIALLISEN TEKIJÄN NIMI	RAJA-ARVOT				Merkintä ⁽³⁾
			8 tuntia ⁽⁴⁾		Lyhytaikainen ⁽⁵⁾		
			mg/m³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	mg/m³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	
203-788-6	110-65-6	But-2-yyni-1,4-dioli	0,5	—	—	—	—
204-825-9	127-18-4	Tetrakloorietyleeni	138	20	275	40	Iho
205-500-4	141-78-6	Etyyliasettaatti	734	200	1 468	400	—
205-599-4	143-33-9	Natriumsyanidi (syamidina ilmaistuna)	1	—	5	—	Iho
205-792-3	151-50-8	Kaliumsyanidi (syamidina ilmaistuna)	1	—	5	—	Iho
207-069-8	431-03-8	Diasetyyli; butaanidioni	0,07	0,02	0,36	0,1	—
211-128-3	630-08-0	Hiilimonoksidi	23	20	117	100	—
215-137-3	1305-62-0	Kalsiumdihydroksidi	1 ⁽⁹⁾	—	4 ⁽⁹⁾	—	—
215-138-9	1305-78-8	Kalsiumoksidi	1 ⁽⁹⁾	—	4 ⁽⁹⁾	—	—
231-195-2	7446-09-5	Rikkidioksidi	1,3	0,5	2,7	1	—
231-484-3	7580-67-8	Litiumhydridi	—	—	0,02 ⁽⁸⁾	—	—
233-271-0	10102-43-9	Typpimonoksidi	2,5	2	—	—	—
233-272-6	10102-44-0	Typpidioksidi	0,96	0,5	1,91	1	—
262-967-7	61788-32-7	Terfenyyli, hydrogenoitu	19	2	48	5	—

⁽¹⁾ EY-nro: Euroopan yhteisön (EY) numero, numerotunnus aineille Euroopan unionissa.

⁽²⁾ CAS-nro: Chemical Abstract Service -rekisterinumero.

⁽³⁾ Työperäisen altistumisen raja-arvoon liittyvä merkintä ”iho” tarkoittaa, että ainetta saattaa imeytyä huomattavassa määrin ihon kautta.

⁽⁴⁾ Mitattuna tai laskettuna kahdeksan tunnin vertailujaksolle (Time Weighted Average).

⁽⁵⁾ Lyhyen aikavälin raja-arvo. Raja-arvo, jota altistus ei saa ylittää ja joka koskee 15 minuutin ajanjaksoa, jollei toisin ilmoiteta.

⁽⁶⁾ mg/m³: milligrammoja kuutiometrissä ilmaa. Kaasu- tai höyryfaasissa oleville kemikaaleille raja-arvo ilmaistaan 20 °C:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa.

⁽⁷⁾ ppm: tilavuuden miljoonasosaa ilmassa (ml/m³).

⁽⁸⁾ Hengittävä osuus.

⁽⁹⁾ Kauhkorakkuloihin päätyvä osuus.

⁽¹⁰⁾ Lyhyen aikavälin raja-arvo suhteessa 1 minuutin vertailujaksoon.